

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, declarat de către inculpatul

Stratonov Vitalie XXXX, născut la data de
XXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 12.03.2016 pînă la 19.08.2016;

Instanța de apel de la 19.09.2016 pînă la 22.03.2017;

Instanța de recurs de la 06.06.2017 pînă la 19.09.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 19 august 2016, Stratonov Vitalie a fost condamnat:

- în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 3 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Stratonov Vitalie, i-a fost aplicată pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa în formă de închisoare numită lui Stratonov Vitalie, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Tot prin sentința dată, s-a dispus încasarea din contul lui Stratonov Vitalie în beneficiul statului a cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor medico-legale în sumă de 1 401 lei.

Prin aceeași sentință au fost soluționate și acțiunile civile înaintate în procesul penal fiind dispusă încasarea din contul inculpatului Stratonov Vitalie în beneficiul părții vătămate Rusu Tamara, prejudiciul material în sumă de 955 lei și prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei, totodată s-a încasat din contul lui Stratonov Vitalie în beneficiul părții vătămate Rusu Nicolae prejudiciul moral în sumă de 5 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința de condamnare, instanța de fond a stabilit că, Stratonov Vitalie, la 01.05.2015, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără a avea consimțământul proprietarului locuinței, Rusu Nicolae, ilegal a pătruns în curtea casei unde locuiește acesta, situată în s. XXX, r-nul XXX și la cererea proprietarului Rusu Nicolae de a părăsi locuința, a refuzat să o părăsească, aplicându-i acestuia multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzând lui Rusu Nicolae - echimoză pe față, excoriație pe omoplatul stîng, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Instanța de fond a constatat că, prin aceste acțiuni, inculpatul Stratonov Vitalie, a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, individualizată prin „violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a-l părăsi la cerința acestuia, cu aplicarea violenței”.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale și aflându-se în gospodăria casei lui Rusu Nicolae, situată în s. XXX, r-nul XXX, a aplicat forța fizică asupra lui Rusu Tamara, cauzându-i fractură închisă, transtrohanterică a femurului stîng, cu deplasarea fragmentelor, fără implicarea canalului medular, fractura închisă a osului radial stîng, cu deplasarea fragmentelor, care se califică că vătămare corporală medie.

Prin aceste acțiuni, instanța de fond a stabilit că, Stratonov Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății fie de pierderea considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă”.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, procurorul a atacat cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care Stratonov Vitalie să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar în temeiul art. 84 Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, a-i aplica pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a dispune suspendarea condiționată a pedepsei închisorii pe un termen de probațiune de 4 ani, totodată procurorul a solicitat și admiterea acțiunii civile înaintate de către părțile vătămate, cu încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material și moral în sumă de 80 000 lei.

În argumentarea apelului acuzarea a invocat, că pedeapsa numită prin sentința instanței de fond este mult prea blîndă, iar circumstanțele constatate la caz nu pot servi temei pentru a aplica o pedeapsă după cum a hotărît instanța de fond. De asemenea procurorul indică că instanța de fond neîntemeiat a încasat prejudiciul moral în cuantumul mic, de vreme ce părților vătămate Rusu Nicolae și Rusu Tamara le-au fost cauzate daune și suferințe psihice enorme.

Procurorul mai indică că instanța de fond nu a constatat careva circumstanțe atenuante la caz, din contra constatînd doar circumstanțe care agravează răspunderea penală precum sunt comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, este caracterizat negativ, nu este încadrat în câmpul muncii și la 15 octombrie 2014, inculpatul a fost sancționat contravențional în baza art. 78 alin. (2) Codul contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, a fost admis apelul procurorului, casată sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Stratonov Vitalie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 179 alin. (2) Cod penal, i se stabilește pedeapsa:

- în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, la 2 ani închisoare;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Stratonov Vitalie, i se stabilește pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 5 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii numită lui Stratonov Vitalie, s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani, dacă pe parcursul executării pedepsei acesta nu va comite infracțiuni și prin muncă cinstită și comportament exemplar va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost încasat din contul lui Stratonov Vitalie, în beneficiul părții vătămate Rusu Tamara, prejudiciul moral în sumă de 60 000 lei și în beneficiul părții vătămate Rusu Nicolae, prejudiciul moral în sumă de 20 000 lei.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, la caz soluția instanței de fond, cu referință la vinovăția inculpatului Stratonov Vitalie, este pe deplin justificată, or, verificând din oficiu la acest capitol sentința pronunțată la caz, instanța de apel a considerat că, vina inculpatului Stratonov Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) și 152 alin. (1) Cod penal, este dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală și anume: declarațiile părții vătămate Rusu Nicolae (f.d. 118-119); declarațiile părții vătămate Rusu Tamara (f.d. 120-121); raportul de expertiză medico-legală nr. 037/D din 29 mai 2015 (f.d. 62-63); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 227 din 05 octombrie 2015 (f.d. 74-79).

Instanța de apel a reținut și faptul că, în cazul de față, procurorul nu a contestat sentința sub aspectul încadrării juridice sau vinovăției inculpatului Stratonov Vitalie, astfel că instanța de apel urmează a se expune doar la capitolul corectitudinii și legalității pedepsei.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Stratonov Vitalie, instanța de apel a concluzionat că, sentința instanței de fond este necorespunzătoare stării de drept și neîntemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei, instanța de apel a stabilit pedeapsa echitabilă în limitele fixate de norma art. 152 alin. (1) Cod penal, care prevede răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită în formă de sancțiune muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani și infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal, care prevede sancțiunea în formă de amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei penale se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte, or, Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale.

În conformitate cu principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art. 7 Cod penal, și în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a aplicat pedeapsa inculpatului Stratonov Vitalie luînd în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținîndu-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La acest punct, instanța de apel a reținut că infracțiunile comise de către inculpatul Stratonov Vitalie se califică ca fiind mai puțin grave, totodată urmează a fi reținut și motivul comiterii infracțiunii, care a fost unul de relații ostile între inculpat cu părțile vătămate, de asemenea scopul infracțiunii date care a fost unul de încălcare a inviolabilității domiciliului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, circumstanțe care atenuază pedeapsa penală nu s-au identificat, iar circumstanțe care agravează pedeapsa penală, din cele prevăzute de art. 77 alin. (1), lit. j) Cod penal, comiterea de către inculpat a unei infracțiuni în stare de ebrietate.

Totodată, la numirea pedepsei instanța de judecată ia în considerație și faptul că inculpatul este caracterizat la locul de trai ca fiind o persoană conflictuală, nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost sancționat contravențional pentru fapte similare.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a reținut că inculpatul Stratonov Vitalie, este căsătorit și are doi copii minori la întreținere, împrejurare care de asemenea urmează a fi luată în considerație la numirea pedepsei.

Ținând cont de cele menționate, în opinia instanței de apel, față de inculpat urmează a fi aplicată o pedeapsă în formă de închisoare, aceasta fiind corespunzătoare faptelor comise, dar și avînd în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept. Totodată ținînd cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

În cele din urmă, analizând lipsa de împrejurări atenuante și prezența de circumstanțe agravante și instanța de apel conchide că instanța de fond a aplicat inculpatului Stratonov Vitalie o pedeapsă mult prea blîndă și neproportională, dar și cu atît mai mult această pedeapsă fiind în limita minimă prevăzută de lege, deși instanța de fond nu a identificat careva circumstanțe atenuante care ar da temei pentru aplicarea pedepsei în limita minimă prevăzută de lege.

În continuare celor reținute, instanța de apel a ajuns la concluzia privind numirea inculpatului Stratonov Vitalie în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, a unei pedepse în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art. 179 alin. (2) Cod penal, a unei pedepsei în formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Tot aici, instanța de apel a desprins că la numirea pedepsei definitive, urmează a fi aplicate cerințele art. 84 alin. (1) Cod penal, la caz metoda cumulării parțiale a pedepselor aplicate, astfel urmînd a se numi inculpatului Stratonov Vitalie, pedeapsa definitivă prin cumul parțial, în formă de 5 ani, în penitenciar de tip semiînchis, conform art. 72 alin. (3) Cod penal.

De asemenea instanța de apel a considerat că nu este oportun, corect și echitabil de a dispune executarea pedepsei date în închisoare de către inculpatul Stratonov Vitalie, avînd în vedere că inculpatul este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, cît și faptul că acesta s-a prezentat în permanență, nu s-a eschivat de la organul de urmărire penală și instanță, a dat declarații asupra învinuirii înaintate, fapt care relevă că inculpatul ar putea fi corectat în spiritul respectării cu strictețe, fără a fi privat de libertate.

În continuare, instanța de apel a remarcat și faptul că este pe deplin justificată și cerința privind compensarea prejudiciului moral, în situația în care instanța de fond a dispus spre încasare doar unele sume pur formale și fără a fi justificate pe deplin.

La acest capitol, instanța de apel a notat că în cazul de față părții vătămate Rusu Nicolae i-a fost cauzat un prejudiciu moral manifestat prin durerile fizice cât și psihice, dar și retrăirile acestuia drept urmare a infracțiunii de violare de domiciliu, încălcarea inviolabilității sale, cât și cauzarea de prejudicii sănătății.

Respectiv, ținând cont de suferințele provocate părții vătămate Rusu Nicolae, cât și de posibilitatea materială reală a inculpatului, consideră că quantumul solicitat de către pătimit de 20 000 lei, este pe deplin justificat, această sumă urmînd a fi una recompensatorie prejudiciului moral și suferințelor psihice suportate.

Cît privește prejudiciul moral solicitat de către partea vătămată Rusu Tamara în quantumul de 60 000 lei, instanța de apel de asemenea l-a considerat pe deplin justificat, or, urmare a infracțiunii acesteia i-au fost provocate potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 227 din 05 octombrie 2015, *vătămări corporale medii*.

Așa dar ținînd cont de acest fapt cât și nemijlocit de faptul că pătimită a avut de suferit urmare a dereglării sănătății de lungă durată, dar și de suferințele psihice provocate, instanța de apel consideră proporțional și echitabil a dispune încasarea din contul inculpatului a întregului quantum al prejudiciului moral solicitat de către pătimită, acesta fiind unul care va restabili echitatea socială.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul Stratonov Vitalie, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, a atacat cu recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de aprecierea probelor, precum și:

- la aplicarea pedepsei pentru infracțiunile comise, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal;

- inculpatul Stratonov Vitalie nu are antecedente penale și anterior nu a mai avut condamnări, anterior nu s-a aflat în locuri de detenție, este caracterizat satisfăcător la locul de trai, a făcut concluziile necesare, are domiciliul stabil, unde locuiește împreună cu familia, avînd doi copii minori la întreținere, ducînd un mod de viață adecvat, considerăm că pedeapsa stabilită de către instanța de apel este una excesivă;

- suma prejudiciului moral, este neprobată corespunzător, quantumul acestuia rezultă doar din aprecierea subiectivă a părților vătămate, nu și din datele obiective care certifică acest fapt.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de inculpatul Stratonov Vitalie, prin care a menționat că, este de poziția respingerii acestui recurs, deoarece instanța de apel s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra vinovăției inculpatului. Din textul deciziei rezultă că s-a analizat obiectiv probele administrate și hotărârea cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare și corespunde prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursul în raport cu materialele cauzei și temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate.

Conform art.424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Din conținutul art. 427 Cod de procedură penală, rezultă că temeiurile pentru recursul ordinar declarat împotriva deciziei instanței de apel nu pot fi decât de drept, fiind determinate expres de lege. Temeiurile menționate pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel. Astfel, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că recurenții, drept temei pentru declararea recursurilor au indicat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, sub aspectul că „instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Colegiul penal lărgit menționează că, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Colegiul penal consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se confirmă prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele inferioare, considerînd că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că faptele incriminate în actul de învinuire duc la pedeapsă atît de aspră și prejudiciul moral exagerat.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanțele ierarhic inferioare, de competența cărora este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la

dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția inculpatului Stratonov Vitalie privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 179 alin. (2) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

În continuare, Colegiul penal invocă că nici temeiul pentru recurs prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauză, întrucât instanța de apel i-a aplicat inculpatului Stratonov Vitalie în baza art. 152 alin. (1) și art. 179 alin. (2), 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa echitabilă sub formă de 5 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal, pedeapsa cu închisoarea fiind suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 4 ani.

De asemenea, Colegiul penal consideră că instanța de apel a efectuat o temeinică individualizare a pedepsei aplicate inculpatului Stratonov Vitalie, atât sub aspectul naturii cât și al cuantumului acesteia, fiind respectate criteriile generale prevăzute în art. 75 Cod penal.

Invocînd doctrina penală și practica judiciară, Colegiul penal remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă din obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanța de judecată efectuează operațiunea de stabilire și aplicare a pedepsei infractorului. Astfel, instanța de judecată stabilește termenul sau mărimea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale din Partea Specială a Codului penal, în baza căreia a fost calificată fapta ca infracțiune.

În atare situație, Colegiul penal consideră că instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal, aplicînd pedeapsa corect individualizată în raport cu prevederile legii penale, care reglementează pedeapsa, scopul acesteia și individualizarea ei.

La fel, conform ordinii stabilite pentru prima instanță, luînd în considerație prevederile articolelor 6, 7, 61, 75, 76 Cod penal, prima instanță corect a ajuns la concluzia de a aplica în privința inculpatului Stratonov Vitalie pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că, instanța de apel corect a ales poziția, deoarece reieșind din datele ce-l caracterizează, inculpatul poate fi corectat fără a executa real pedeapsa închisorii, deoarece acțiunile lui în cazul dat se referă la categoria de infracțiuni mai puțin grave, inculpatul este fără antecedente penale, are la întreținere 2 copii minori și nu este echitabil de a executa pedeapsa reală cu închisoare.

Referitor la argumentul recurentului privind acțiunea civilă, Colegiul penal va respinge acest argument, or instanța de apel just a considerat ca fiind suficientă suma de 60 000 lei pretinsă de partea vătămată Rusu Tamara și 20 000 lei pentru partea vătămată Rusu Nicolae, cu titlu de prejudiciu moral și ținînd cont de practica CEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral, cât și de prevederile art. art. 1423 Cod Civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, (dacă vinovăția este condiție a răspunderii), și de măsura în

care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate cum indică art. 41 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

Sub aspectul dat, Colegiul penal subliniază că instanța de apel la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, a luat neapărat în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice succesorului victimelor, cât și datele obiective care certifică acest fapt.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel nu a comis erori de drept, dispunând încasarea prejudiciului moral, iar mărimea acestuia reprezintă o compensare suficientă, echitabilă și nicidecum exagerată a prejudiciului moral cauzat. La stabilirea cuantumului prejudiciului moral instanța de apel a ținut cont atât de gravitatea suferințelor pricinuite, cât și de starea materială a inculpatului

Din considerentele enunțate, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri, care examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursurile ordinare urmează a fi respins ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul **Stratonov Vitalie XXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2017, în propria cauză penală, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **10 octombrie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu